

તાલીમે કરાને

II *Handwriting of* મોહમ્મદ

1925 9-6-1925

રચનાર

મોલવી અનીસ અહમદ સાહબ

બી. એ.

સુપ્રિન્ટેન્ડન્ટ બોટાવાલા મનીમખાના.

રાંદેર જિલ્લા સુરત.

By

Maulvi Anis Ahmad B.A.

Rander Dist. Surat.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા

અબદુરરહીમ મેનેજર મુતુબખાના

સાહેકીયહ

સુ. રાંદેર જિલ્લે સુરત.

સુરત પુરાનપુરી ભાગોળ ઉપર આવેલા શ્રી

અનાવિલ બંધુ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં ગોવિંદજી

હાથાભાઈ નાયકે છાપ્યું

આફ્રીકાથી મુબનામ રૂપિયા મોકલેલા તે

અવસ્થા તરફથી ભંડ.

૧૨૨૦૯

अध्यापक विद्यापीठ गोंय

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૪૦૧ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ તાલમંદીરુરિતે મળે

વિષય પૃ: ૫૪

બિસ્મિલ્લાહ હિરહેમાન નિર્હીમ

મોટો મહેરબાન રહમકર્તા ખુદાના નામથી

હઝરત ઇમામ મોહમદ ગઝઝાલી રહમતુલ્લાહ અલયહે પોતાની કિતાબ એહયાએ એહુમમાં ફરમાવે છે કે:—

હઝરત હસન બગરી (ર. એ.) નો કોલ છે કે તમેએ કુરાને શરીફને મનઝીલો સમજી છે અને રાતને ઉઠ મુકરર કીધો છે. તમે એના ઉપર સવાર થઈ મનઝીલો કાપો દો, અને જે લોકો તમારા પહેલાં હતાં તેઓ કુરાને મજીદને પોતાના પરવરદીગારના ફરમાન સમજતા હતા, તેઓ રાત્રે એની મતલબ સમજતા હતા અને દીવસે તેના ઉપર અમલ કરતા હતા. હઝરત ઇબ્ને મસઉદે (રહી) ફરમાવ્યું છે કે કુરાન લોકો પર એના લીધે નાઝિલ કરવામાં આવ્યું છે કે તે પ્રમાણે લોકો અમલ કરે. પરંતુ લોકોએ એને પઢવું અને પઢાવવું એજ અમલ સમજી લીધું છે કે એક સખસ શરૂથી આખિર સુધી કુરાન પઢી જાય છે અને તે પણ અહીંઆ સુધી કે પઢવા વગર એક હજ્જ પણ બાકી રહેતો નથી છતાં તે પ્રમાણે અમલ થતો નથી.

તવરૈત શરીફમાં અલ્લાહ તઆલાએ ફરમાવ્યું છે કે ઓ મારો બંદો ! તને શરમ નથી આવતી કે અગતું રસ્તામાં હોય છે અને કોઈ તારા બાઈનો કાગળ તને મળે છે તો તું રસ્તા પરથી ખસી જઈને એક ઠેકાણે બેઠી જાય છે. તું તે કાગળનો એક એક શબ્દ વાંચીને તેની મતલબ બરાબર ધ્યાનમાં લે છે અને મેં તારા પર મારી કિતાબ ઉતારી છે તો તું જો મેં તારા માટે કેટલું બધું સમજાવ્યું છે. કેવી રીતે એક એક

વાતને કેટલી વાર બયાન કરી છે. એ બધું એટલા માટે કે તું તેના અર્થ બરાબર અને પુરેપુરી રીતે સમજે. મગર તું તેના તરફથી મોઢું ફેરવે છે. વાર, શું હું તારા ભાઈથી પણ હલકો થઈ ગયો કે તું તેનો કાગળ ધ્યાન હઈ વાંચે અને મારી ખિતાબ બેખરવાઈથી? ઓ મારો બંદો! અગર તારો ભાઈ તારી પાસે બેસે છે તો તું તેની તરફ ધ્યાન આપી અને કાન હઈ બધું સાંભળે છે અને વચમાં કોઈ બોલી ઉઠે છે અથવા તારે ખીન્નું કામ કરવાનું હોય છે તો તું તેને ઇશારો કરી દે છે અને કહે છે થોભો. “ અને હું તારા તરફ કેવી રીતે મુતવળેડ થાઉં અને તારાથી વાતો કરતો રહું? તું મારી તરફથી મોઢું ફેરવી લે છે. તું શું મારી કંઠર તારા ભાઈ બરાબર પણ કરતો નથી? ”

હજરત ઈબ્ને અબ્બાસ (રહી) ફરમાવે છે કે અગર હું સુરએ બકરાહ અને આલે ઇમરાન ગોરથી પઢું અને એમને સમજતો જાઉં તો હું તેને વધારે જાણું છું તેના કરતાં કે આખો કુરાન જલદી પઢી જાઉં.

અને એ પણ એમનોજ ઇરશાદ છે કે હું અગર ઇઝાઝુ-લ્લેલત અને અલ્કારેઆ સમજીને પઢું તો હું એનાથી વધારે જાણું કે સુરએ બકરાહ તથા આલે ઇમરાન જલદીથી પઢું. કુરાને મજીદમાં ખુદા તઆલા બધા લોકોને ખિતાબ કરે છે અને કુરાને શરીફ પઢવાવાળો પણ એ લોકોમાંનોજ છે. તે પણ ખિતાબમાં શામિલ છે, તો તેને જાણવું જોઈએ કે તેને ખિતાબ કરવામાં આવ્યો છે. તિલાવત કરવાવાળો જ્યારે પાતાને મુખાનિખ સમજે તો તેને પ્રકત જલદી જલદી પઢી જવું ન જોઈએ, બલકે તેને એવી રીતે પઢવું જોઈએ કે કોઈ નોકર શેકનો કાગળ વાંચે છે, તેમાં શેકે લખ્યું છે કે એને સમજી જીજીને એ પ્રમાણે અમલ કરજે. એટલાજ માટે કેટલાક એલમાઓએ ફરમાવ્યું છે કે આ કુરાન હમારા રખના તરફથી અહલો પેમાનથી આવેલા છે કે એમને નમાઝોમાં સમજે અને એકાંતમાં એમનાથી વાકેફ થાય

અને તાબેદારીમાં એમના ઉપર અમલ કરે. હઝરત માલિક બીન દીનાર કહ્યા કરતા હતા કે અય કુરાનવાલા ! કુરાને તમારા હિલમાં શું વાળ્યું છે ? કુરાન મોમીનના હકમાં બહાર (વસંત રૂત) છે, જેવી રીતે જમીનના હકમાં વરસાદ છે. એનાજ વાસ્તે એક કારી કહે છે કે મેં મારા ઉસ્તાદને એકવાર કુરાન સંભળાવ્યું. બીજી વખત એમને સંભળાવવાને માટે હું એમની ખિદમતમાં ગયો. તો તેમણે મને તોડી પાડ્યો અને પ્રમાણ્યું “મારી સામે પઢવું એજ તેં અમલ ઠેરાવી લીધું છે. જા, ખુદાની આગળ પઢ, અને જો; કે તને શું હુકમ થાય છે અને શું સમજાવે છે. “એનાજ લીધે અસ્લામોનો શુગલ અમલમાં થતો હતો. હઝરત હુઝેફાની હદીસમાં છે કે જ્યારે આ હઝરત સદ્લલાહો અલયહે વસલ્લમએ ખબર કરી કે પોતાની વફાત બાદ પોતાની ઉમ્મતમાં ઇખ્તલાફ (મતફેર) પડશે ત્યારે હઝરત હુઝેફાએ હઝરત (સ. અ.)ને અરજ કરી કે, “યા રસુલલ્લાહ ! અગર હું તે વખતમાં હાજર તો આપ મને તેના વિશે શું હુકમ ફરમાવો છો ? આપે પ્રમાણ્યું કલા મુલ્લાહને શીખવું અને તેની ઉપર અમલ કરવો, કારણ કે એમાંજ નજાત છે.” તેઓ કહે છે કે મેં ત્રણવાર સવાલ કર્યો, પણ આપે એજ ફરમાણ્યું કે અલ્લાહની કિતાબને શીખવી અને તેમાં જે લખ્યું છે તે પ્રમાણે અમલ કરવો. કારણ કે નજાત એમાંજ રહેલી છે. (અબુ દાઉદ અને નસાઈ કુબરામાં) (હઝરત ઇમામ ગીઝાલીનું ખયાન ખલાસ થયું.)

હઝરત શાહ વલીયુલ્લાહ (રહ) કુરાનના પોતાના ફારસી તરજુમા “ફતહુર્રહેમાન”ના દીખાયામાં જે લખે છે તેનો ખુલાસો નીચે મુજબ છે:—

મુસલમાનોએ જાણવું જોઈએ કે તેઓએ પુરસદની વખતે હલકામાં (ગોળાકાર) બેસવું જોઈએ અને જે સખસ કુરાન શરીફનો તરજુમા પઢી શકે અને થોડી તપ્સીર પણ જાણતો હોય અથવા કોઈની થાસે તરજુમા શીખ્યો હોય તે સખસે જ્યારે જ્યારે વખત

મળે ત્યારે ત્યારે કુરાને શરીફને તરજુમા સાથે પઢવેા જોઇએ. એવી રીતે બધા સાંભળશે અને કુરાને શરીફને સમજી શકશે. અને એવીજ રીતે તેઓએ સહાબાએ કિરામની સાથે મુશાબિહત પેઢા કરવી જોઇએ. તેઓ! હલકામાં જોડતા હતા અને કુરાને શરીફને સાંભળતા હતા. ફરક એટલોજ છે કે હજરત સહાબાએ કિરામ પાતાની માદરી જાનાને લીધે કુરાન ખુદ સમજી શકતા હતા. અહીંયાના મુસલમાન તરજુમાની મદદથી કુરાને શરીફ સમજી શકશે. જેવી રીતે લોકો મસનવીએ મૈલાના જલાલુદ્દીન, ગુલિસ્તાને શેખ શઅદી, મન્તિકુપરે શેખ ફરીદુદ્દીન અત્તાર, કસસે ફરાખી, નફહાતે મૈલાના અબ્દુર્રહમાન, વગેરે વગેરે એવી ખીજ કિતાબો પઢે છે. એવીજ રીતે કુરાને શરીફનો તરજુમા પણ પઢી શકે છે અને સમજી શકે છે. અગર તે કિતાબો અવલીયા અલ્લાહના કલામ છે તો કુરાને મજીદ ખુદ અલ્લાહ તઆલાનો કલામ છે. અગર તેમાં હુકમનો વચ્ચ છે તો કુરાન અહકમુ લ્લાહેમીનનો પ્રમાન છે. અગર ઈન્સાફની નજરે જોવા જાય તો કુરાને શરીફને નાઝિલ કરવું ફકત તેના હરફ પઢવાને માટે નહિ, બલકે કુરાને મજીદની હિદાયત પ્રમાણે ચાલવું છે. અલબત્ત, હરફ પઢવા પણ જનીમત છે. પણ તે શખ્સનો કેવો ઇસલામ છે કે, જે ખાસ કુરાને મજીદને ન સમજી શકે ! તેની પાસે એવી શું અઠયણ છે કે, જે કુરાને મજીદને સમજવું તેની આઠ આવે છે. કુરાન અલ્લાહ તઆલાએ એના લીધે પાતાના બંદાઓ ઉપર નાઝિલ ફરમાવ્યો છે કે ખુદાની મરજી અને નામરજીને જાણે, નપ્રસના મકર, ખુરા આમાલની તારીફીઓ અને ખરાબ અપલાકથી નજાત હાસિલ કરે.”

હજરત શાહ અબ્દુલકાદિર (રહે) કુરાનના પાતાના હુકમ તરજુમા ‘મુઝેહુલ કુરાન’ના હીખાયામાં ફરમાવે છે:—

“મુસલમાનને લાઝિમ છે કે તે પાતાના રબને ઓળખે, તેની સિક્કાત જાણે, તેના હુકમ માલુમ કરે અને તેની ખુશીની

અને નાપુશીની તકડીક કરે. કારણ કે એના સિવાય બહોળી નથી અને જે બંદગી બળ ન લાવે તે બંદો બંદો નથી, અને અલ્લાહ સુખદાનદુની પંડ્યાન બતાવવાથી થાય છે, કારણ કે આદમી બધી ચીજો શીખાડવાથી શીખે છે અને બતાવવા વાળાઓ ગમે તેટલી તકરીર કરે, પણ તે એની બરાબર નથી કે અલ્લાહ પોતે બતાવે એના કલામમાં જે હિદાયત છે તે બીજામાં નથી, પણ કલામ એનો અરબી જ્ઞાનમાં છે અને હિંદુસ્તાનવાળા એને સમજી શકતા નથી તેથી આ બંદો આજીઝ.

આજુલ કાદિરને આલ આગ્યો કે જેવી રીતે પોતાના વાલિદ બુઝર્ગવાર હઝરત શેખ વઝીચુલ્લાહ બિન આર્ફહીમ મોહમ્મિસ દેહલવી ફારસી તરબુમો આસાન કરી ગયા છે તેવી રીતે હવે કુરાને શરીફનો તરબુમો હિંદીમાં કરે.

કિતાબ તકવિચતુલ ઈમાનમાં છે.

આ ઝમાનામાં લોકો દીનની વાતોમાં કેટલાક માર્ગે ચાલે છે. કોઈ પૂર્વજોની રસમો પકડે છે, કોઈ બુઝર્ગોના કિસ્સાઓને જીએ છે, અને આજે સામાન્ય લોકોમાં મશહૂર છે કે અલ્લાહ અને રસૂલ નું કલામ સમજવું ઘણું મુશ્કેલ છે તેને માટે ઘણો ઈલમ જોઈએ અમને તે શક્તિ કયાં કે તેમની વાતો સમજીએ અને તે માર્ગ ઉપર ચાલવું મોટા બુઝર્ગોનું કામ છે. તો અમારી શી શક્તિ કે અમે તેમની માફક ચાલીએ ! અમને આજ વાતો બસ કરે છે, તો આ વાત ઘણી ઘણી ગલત છે, કારણ કે અલ્લાહે ફરમાવ્યું છે કે, કુરઆન મજીદમાં વાતો ઘણી સાફ છે, અને ખુલ્લી છે, તેનું સમજવું કઠણ નથી.

અલ્લાહના અને રસૂલના કલામને સમજવાને ઘણો ઈલમ જોઈતો નથી, કારણ કે પૈગમ્બર તો નાદાનને રાહ બતાવવા તથા બહોળો સમજાવવા અને બેઈમોને ઈલમ શીખવવા આગ્યો હતા. જેમ કે અલ્લાહ તઆલાએ મૂસા જુમઆમાં ફરમાવ્યું છે.

“અલ્લાહ તે છે. જેણે ઉભો કર્યો અનપદોમાં તેઓ-

માંથી એક રસૂલને જે તેઓ આગળ તેની આચતો પડે છે, અને તેઓને પાક કરે છે, અને તેઓને કિતાબ તથા કહાપણુ (હિકમત) શીખવે છે, અને બેશક તેઓ આથી પહેલાં ખુશી ગુમરાહમાં હતા. (યૂરા ૬૨: ૨.)

તો જે કોઈ આ આચત સાંભળી ફરી આ કહેવા લાગે કે પૈગમ્બર (સલ)ની વાત આલેમો વગર કોઈ સમજી શકતું નથી અને તેમના માર્ગ ઉપર ખુબુરૂગો સિવાય કોઈ ચાલી શકતું નથી, તો તેણે આ આચતનો નકાર કર્યો. એનું જ્ઞાતાંત આ છે. જેવો કે એક મોટો હકીમ ડાચ અને એક ઘણો ખીમાર. ૫મી કોઈ શખ્સ તે ખીમારને કહે કે ફલાણુ હકીમની પાસે જા અને તેની ઔપધ લે, અને તે ખીમાર આ જવાબ આપે કે તેની પાસે જવું અને તેનો ઈલાજ કરાવવો મોટા મોટા તંદુરસ્તોનું કામ છે, મારેથી કેમ બની શકે ? હું તો માંદો છું, તો તે ખીમાર ઘણો બેવકુફ છે અને તે હકીમની હીકમતનો નકાર કરે છે, કારણ કે હકીમ તો ખીમારોનાજ ઇલાજ માટે છે, જે તંદુરસ્તોનોજ ઇલાજ કરે અને તેઓનેજ તેના ઔપધથી લાભ થાય અને માંદાઓને કંઈ લાભ નહિ થાય તો તે હકીમ શાનો ?

કુરાન શરીફમાં ઘણી જગ્યાએ ઘણી આચતોમાં આ હુકમ છે કે, કુરાનનો તરબુમો સમજવો જરૂરી છે, તેથી અમો એ બાબત વિષે થોડી આચતોનો તરબુમો નીચે મુજબ રજુ કરીએ છીએ:—

‘ અને હમોએ લોકો નસીહત પકડે તેને લીધે કુરાનને આસાન કરી દીધો છે, તો કોઈ છે કે નસીહત પકડે.’

“(લોકો) હમોએ તમારી તરફ (ફ્રીએ કુરાન એવી) કિતાબ ઉતારી છે જેમાં તમારો ઝિકર છે શું ત્યારે પણ તમે સમજતા નથી.”

“અમે અમોએ લોકોને સમજાવવાને માટે કુરાનમાં બધી જાતની મિસાલો ખ્યાન કીધી છે જેથી લોકો નસીહત પકડે. તેમને કિસ્સાઓ સંભળાવો જેથી તેઓ ગોર કરે.”

“ગોર કરવા વાળાઓ માટે હમો આયતો તફસીલથી ખ્યાન કરીએ છીએ.”

“(અય પયગંબર ખીન્ન) પયગંબરોનાં જેટલા બી કિસ્સાઓ તમને કહીએ છીએ તે વડે તમારા હિલને મજબુત કરીએ છીએ અને આ કિસ્સાઓમાં જે દુક વાત હતી તે તમારી પાસે પહોંચી (એ સિવાય એનામાં) અને મુસલમાનોને માટે નસીહત અને યાદ દેવડાવનાર બી છે. કુરાનને આહિસ્તા આહિસ્તા પઢવા કરો.”

“શુ’ એ લોકોએ અમારા આ ઇરશાદ (એટલે કુરાન)માં ગોરજ નથી કીધા.”

“અને વળી તે લોકો કે જ્યારે તેમને તેમના પરવરદીગારની આયતો સંભળાવી સંભળાવીને નસીહત કરે તો તેઓએ આંધળા અને બહેરા થવું ન જોઇએ.”

“અય પેગંબર એ કુરાન મોટી બરકતવાળી કિતાબ છે, જે અમોએ તમારી તરફ ઉતારી છે. જેથી કરીને લોકો એની આયતો પર ગોર કરે અને જેઓ અકલવાળા છે તેઓ એમની મતલબથી નસીહત પકડે.”

“હમોએ એના સાડ સલીસ સાદી અરબી ઝબાનનો કુરાન બનાવ્યો છે. જેથી કરીને તમે એને સમજો તેને લીધે અમોએ તમારી ઝબાનમાં એને આસાન કર્યો છે. તેથી તેઓ નસીહત પકડે.”

“શુ’ એ લોકો કુરાનના મતલબ નથી સમજતા અથવા તો એ લોકોના હિલોપર તાળા લાગેલા છે.”

“તો અય પેગંબર કુરાન જે તમારી તરફ નાઝિલ કરવામાં આવ્યો છે તેને બહુ મજબુતથી પકડો એમાં શક નથી કે તમે

જીભા રક્તાપર છે અને એ કુરાન તમારી કેમ અને તમારા હકમાં નસીહત છે. અને આગળ તમને એ વિષે પુછવામાં આવશે.”

કેમકે કુરાને શરીરમાં કુરાને મજાહની મતલબ અને તરબુમો સમજવાને માટે ઘણો જોર દેવામાં આવેલો છે. એનેજ વિષે હઝરત ઇબ્ન મસઉદ (રહી) અને હઝરત ઇબ્ન અબ્બાસની (રહી) રાય (મત) છે:—

આહિસ્તા આહિસ્તા પઢવું અને તેનાપર બરાબર વિચાર કરવો. અગરચે આવી રીતે કુરાને શરીર થોડું પઢાય તો પણ આ કરતાં બહેતર છે કે જલદી પઢે અને વધારે પઢે. કારણ એનું માત્ર એજ છે કે પઢવાનો અર્થ સમજવું અને વિચાર કરવો છે. જેથી કરીને એના પર અમલ થઈ શકે એને પઢવું અને યાદ રાખવું એના અર્થ સુધી પહોંચવાનો વસીલો છે.

પહેલા મીયાનાના કેટલાક લોકો કહી ગયા છે કે કુરાન શરીર એ કારણથી નાજિલ કરવામાં આવ્યો છે કે તેના પર અમલ થાય. મગર લોકોએ એની તિલાવતનેજ પાકો અમલ ઠેરાવી લીધો છે. એનાજ લીધે ગુજસ્તા મીયાનામાં કુરાનના મહાવરા વાળા તે લોકોને ગણવામાં આવતા હતા કે જેઓ કુરાનને પુરે-પુરે સમજતા હતા અને તેનાપર અમલ કરતા હતા. અગરચે એ લોકોને ઝખાની (મોઢે) યાદ ન હતું. લેકીન જે શખ્સે કુરાનને યાદ કીધો અને એના મતલબ ન સમજ્યો તથા એના પર અમલ ન કીધો તો તે કુરાનના મહાવરા વાળો નથી. અગરચે કુરાનના હરફ એણે તીર જેવા દુરસ્ત કયાં કેમ ન હોય. શઅબાએ કહ્યું છે કે અબુ હમ્ઝાએ અમને ફરમાવ્યું છે મેં (અબુ હમ્ઝા) ઇબ્ને અબ્બાસ (રહી) ને કહ્યું કે હું બહુ ઝડપથી પઢવા વાળો છું. કેટલીક વખત હું એક રાતમાં એક કે બે વાર કુરાન શરીર ખતમ કરી દઉં છું. ઇબ્ને અબ્બાસે (રહી) કહ્યું કે એવી રીતે કુરાન પઢવા કરતાં મને આહિસ્તાથી એક સુરત પઢવી બહેતર માહુમ પડે છે. અગર તમે જલદીથી એવી રીતે પઢો

કે તમારા કાન બધું સાંભળે અને તમારા દિલમાં તેની અસર થાય તો તે ખોટું નથી. મતલબ ફિકે તમેજે જે પઢ્યું તેનાં તમાસ દિલપર સિક્કા જમી બાય. ઇબ્ને મસઉદ (રહી) ફરમાવ્યું કે કુરાન શરીફની અજીબ વાતો પર ઠેરી જાઓ અને તે વિષે તમારા દિલને ઘરાઘરા સમજાવો. પઢવામાં તમારે હરગિઝ એ મતલબ ન હોવી જોઈએ કે સુરતની આખિર સુધી પઢી જવું.

હઝરાત સહાબા કિરામ એક તરફ તો કુરાને મજીદ પર આટલો બધો વિચાર કરતા હતા અને બીજી તરફ તેના ઉપર પુરેપુરો અમલ કરતા હતા. અને અમલ પર એ લોકો એટલા બધા મજબુત હતા કે પહેલાં દસ આયતો પઢતા હતા. અને પછી તેમના પર અમલ કરતા. પછી બીજી દસ આયતો પઢતા અને તેમના પર અમલ કરતા. તે લોકોએ ફક્ત પઢવાનું જ મકસદ સમજી લીધું ન હતું. એની ઉપર તપ્સીર ઇબ્ન કસીર પુ. ૧ હું પાનું ૫ માં લખે છે:—

આમશે અબુ વાઈલને કહ્યું છે અને તેઓ ઇબ્ને મસઉદ (રહી)ને કહે છે કે જ્યારે કોઈ શખ્સ હમારામાંથી દસ આયતો પઢી લેતા હતા તો જ્યાં સુધી તે તેઓ સમજતા ન હતા તથા તેમના પર અમલ કરતા ન હતા ત્યાં સુધી તેઓ આગળ વધતા ન હતા. અબુ અબ્દુરહેમાન સલમાએ ફરમાવ્યું છે કે હમને એ લોકો (જે હમને પઢાવતા હતા) કહ્યું છે કે તેઓ આ હઝરાત (સ.એ.)થી શીખતા હતા. અને જ્યારે તે લોકો દસ આયતો શીખી લેતા હતા ત્યારે જ્યાં સુધી તેઓ તેમના પર અમલ ન કરતા આગળ ન વધતા. તેથી કરીને હમેજે કુરાન અને અમલ બંને સાથે શીખ્યા છીએ.

ઉપર જે વર્ણવામાં આવ્યું છે તેનાથી સાફ રોશન થઈ જશે કે કુરાન શરીફનો મતલબ સમજવો ક્યાં સુધી જરૂરી છે. એનાથી ઉલટું હમે કુરાન શરીફની મતલબ સમજવાને બીલકુલ કોશીશ કરતા નથી. અને પોતાના દિલમાં એ ખિચાલ કરીએ

આરામ અને સુખચેતથી બેડા છીએ કે અમને એ બાબત વિષે કંઈ પણ પુછવામાં આવશે નહિ જે લોકો અરબી જમાન બાણે અથવા શીખી શકે છે તે તો કુરાને મજીદને આસાનીથી સમજી શકે છે. પણ જે લોકો અરબી જમાન બાણતા નથી અથવા શીખતા નથી તે લોકો તરજુમો અને અરબી જમાન બાણનાર અને બાલેમો પાસેથી કુરાને મજીદના મતલબ સમજી શકે છે.

હમારી પાસે અગર કોઈ કાગળ, તાર અથવા કોઈ હુકમ અંગ્રેજી જમાનમાં લખેલો આવે છે. અને હમો અંગ્રેજી જમાન બાણતા હોઈએ તો હમો પોતે વાંચી લઈએ છીએ અગર અંગ્રેજી ન બાણતા હોઈએ તો તેનો તરજુમો પોતાની જમાનમાં કરાવીએ છીએ અથવા તેનો મતલબ કોઈ અંગ્રેજી બાણવાચાળા પાસે સમજી લઈએ છીએ અને હમો તદ્દન જેચેન રહીએ છીએ જ્યાં સુધી તે કાગળ, તાર અથવા હુકમનો મતલબ સમજતા નથી અને તેના મધા અર્થ પૂછતા નથી, અને જે શબ્દ પર હમને શક રહી જાય છે તો બીજા માણસ પાસે વંચાવીએ છીએ, ત્યારે અને ત્યારેજ આપણને ચેન પડે છે. અફસોસ અને સદઅફસોસ કે હમો કુરાને મજીદના બારામાં એટલા બધા ગાર્હિલ છીએ કે એની મતલબ સમજવાને હમો બીહકુલ કોરીશ કરતા નથી એ કેટલે દરજ્જે સુધી બદનસીબી અને બદકિસ્મતીની વાત છે. કુરાનની મતલબ હમે સમજતા નથી છતાં ચેન અને આરામથી બેડા છીએ, અને હમને કંઈ રંજ અને પ્રીકર નથી, અગર કોઈ ઓફીસરનો અંગ્રેજી જમાનમાં હમને કંઈ હુકમ મળે છે તો જ્યાં સુધી તેના શબ્દશબ્દનો મતલબ સાંભળી લેતા નથી ત્યાં સુધી ચેન પડતું નથી. પરંતુ અલ્લાહ તઆલાના હુકમ અને ઇરશાદ કુરાને મજીદમાં હમારી પાસે મૌજૂદ છે અને હમો એની તરફ ધીઆન પણ કરતા નથી. એમાં શક નથી કે કુરાને મજીદ એવી કિતાબ છે કે એમાં ઇલમના દરીઆ ભરેલા પડ્યા છે, અને કોઈ શખ્સ એટલા હલ સુધી આલા દિમાગ રાખે છે ત્યાં સુધી તે પોતાની

સમજ સુજળ તેમાંથી ઇંદમ અને ફિકમતના મોતી હાંસિલ કરે છે. લેક્ટીન એનાથી એ લાગિમ નથી કે તરસ્યા અને પ્યાસા આ આબેહયાતથી મહદ્મ રહે. એની મિસાલ નીચે સુજળ છે. આ ઝમાનામાં પાણીને તેની વરાળ બનાવીને ઘણા કામમાં લે છે અને રેલવે ગાડીઓ વગેરે ચલાવે છે. આ કામ પાણીથી માત્ર તેજ લોકો લઈ શકે છે કે જે સાયન્સ જાણે છે. લેક્ટીન દરેક શખ્સ પછી ગમે તેટલો જાહિલ હોય. જાણુવું જોઈએ કે તે પાણીથી પોતાની તરન મટાડી જીંદગી જાળવી શકે છે. એવીજ રીતે મજદૂરો અને રૂઢાની જીંદગી કાયમ રાખવાને લીધે જે આબે હયાતની જરૂર છે તે દરેક શખ્સ અગર તે જાહિલ હોય અલિમ, કુરાને મજીદમાંથી હાંસિલ કરી શકે છે. અલબત્ત જે શખ્સ વધારે અલિમ હશે તે એ દરીઆમાંથી વધારે મોતી હાંસિલ કરી શકશે. હમો એ જહાલતના દરીઆમાં પડેલા છીએ કે હમો અલિમ નથી અને હમો કુરાને મજીદ સમજવાને તાકત નથી, એના વાસ્તે હમારે કુરાને મજીદનો તરજુમો પઢવાની જરૂર નથી. આ બરખાદ કરવાવાળી ગલતી આ સબબથી હમોને કુરાને મજીદથી નાઉમેદ બનાવી રહી છે, અને હમારી મજદૂરો અને રૂઢાની હયાતનો ખાતિમો થઈ રહ્યો છે. જીંદગી કાયમ રાખવાને લીધે જ્યાં મુધી જે રીજની જરૂર છે ત્યાં મુધી અને તેટલી હદે અલ્લાહ તઆલાએ તેને મેળવવાને આસાન કરી દીધી છે. હવા અને પાણી કેટલી મહેલાયથી મળી શકે છે, એવીજ રીતે ઇમાનની સલામતી અને રૂઢાની જીંદગીને કાયમ રાખવાને માટે જે તાલીમની જરૂર છે તે કુરાને શરીફમાં ઘણી આફ અને શેશન તરીકામાં મૈજૂદ છે અને દરેક શખ્સ એનાથી પ્રાયદો ઉઠાવી શકે છે.

અગર હમોએ કુરાને શરીફનો તરજુમો અને મતલબ ન સમજ્યા તથા તે પ્રમાણે અમલ ન કર્યું તો મરી ગયા પછી અલ્લાહ તઆલા સવાલ કરશે કે હમારા પેગામ કુરાને મજીદને

જે હમોએ હમારા હબીબે પાક સરવરે આલમ ક્ષેત્રે દોઝહાં રસુલે કરીમ સફલદલાહો અલયહે વસલ્લમની મારેપૂત તમારા તરફ રવાના કર્યા હતા તેને કેમ સમજ્યા નહિ અને તેમના ઉપર કેમ અમલ ન કર્યો ? ત્યારે એ જવાબ આપવા માટે તૈયાર થઈ જવું જોઈએ. કુરાને શરીફ એટલી કિતાબ છે કે ઝટપથી પઢવાવાળો હાફિઝ એક રાતમાં ખતમ કરી શકે છે. શું હમે હમારી આખી ઉંમરમાં એક વખત પાઠ્ય એની મતલબ સમજી શકતા નથી ? કેવી ગફલત અને નાદાનીની વાત છે. અગર એક અઠવાડીઆમાં એક કલાક કુરાને શરીફનો તરજુમો પઢવાને શુ-બ્બરીએ તો આ કામ બહુ જલદી ખતમ થઈ શકે છે. બધા મુસલમાનોએ જાણવું જોઈએ કે આ નેઅમતથી મહરૂમ ન રહે. બીજું કુરાને મજીદની તાલીમ એવી છે કે એનાથી દીન અને દુનીઆ બંને મળે છે. જેવી રીતે હઝરાત સહાબા કિરામને મળ્યા હતા. આટલું બધું છતાં હમો કુરાને મજીદની તાલીમથી બાફલત કરીએ તો હમારાથી વધારે બદનસીબ કોણ હોઈ શકે. અલ્લાહ તઆલાથી દુઆ માંગીએ છીએ કે બધા મુસલમાન મરદો અને ઝોરતો કુરાને મજીદનો તરજુમો અને મતલબ સમજે અને તે પ્રમાણે અમલ કરવાની તૈક્કીક આપે. આમીન ચુમ્મા આમીન.

